

Fișă de documentare

Capitolul al VI-lea **ALUNCĂRILE DE TEREN**

CLASIFICAREA ALUNECĂRILOR DE TEREN

Clasificarea alunecărilor de teren

Clasificarea alunecărilor de teren se poate face:

a) după adâncimea suprafeței de alunecare:

- de suprafață < 1 m
- de mică adâncime = 1-5 m
- adânci = 5-20 m
- foarte adânci > 20 m

b) după viteza de manifestare a fenomenului: (viteza de alunecare)

- extrem de rapidă (bruște) > 3 m/s
- foarte rapidă = 3 m/s-0,3 m/min
- rapidă = 0,3m /min – 1,5m/zi
- moderată = 1,5m/zi – 1,5m/lună
- lentă = 1,5m/lună – 1,5m/an
- foarte lentă = 1,5m/an – 0,06m/an
- extrem de lentă < 0,06m/an

c) după distanța de deplasare:

- alunecări propriu-zise;
- alunecări tip curgeri de teren;

d) după direcția de evoluție a alunecării pe versant:

- alunecări deplasive de la baza versantului în direcția opusă deplasării acumulatului,- deci caracter regresiv.
- alunecări detrusive – evoluție în direcția acumulatului de alunecare – caracter progresiv.
(detritus = material rezultat din fărâmițarea rocilor prin acțiunea agenților externi)

e) după cauza care le generează:

- naturale: produse de ploi torențiale, mișcări tectonice, eroziuni puternice, prăbușiri ale unor grote, etc.

- artificiale: generate de acțiunea omului, excavații, explozii, lucrări hidrotehnice sau de hidroameliorații, realizarea unor construcții în vecinătatea unor versanți.

f) după modul de manifestare:

- fără semne exterioare de manifestare – caracter brusc;
- cu semne exterioare de manifestare – cu viteze medii sau lente și se caracterizează prin:
 - căderi de stânci,
 - crăpături și fisuri,
 - ejectări de apă și nisip,
 - tasări de construcții de diferite feluri.